

Sygn. akt: I C 883/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Dalkowska
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 grudnia 2016 r. w G.

sprawy z powództwa **A. R.**

przeciwko Skarbowi Państwa Rejonowemu Zakładowi (...) w G.

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. zasądza od powoda A. R. na rzecz pozwanego Skarb Państwa Rejonowemu Zakładowi (...) w G. kwotę (...),00 tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt: I C 883/16

UZASADNIENIE

Powód A. R. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Budowlane (...) w L. wniósł pozew przeciwko Skarbowi Państwa – (...) Zarządowi (...) w G. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 22.772,33 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w dniu 2 września 2010r. w wyniku wyboru jego oferty w trybie przetargu nieograniczonego strony zawarły umowę nr (...), której przedmiotem była naprawa konserwacyjna polegająca na częściowej wymianie stolarki okiennej drewnianej na PCV, w tym m.in. montaż okien kuloodpornych, w budynku administrowanym przez pozwanego. Notatką służbową z dnia 24 grudnia 2010r. strony ustaliły, że wykonawca zobowiązuje się dostarczyć aktualne zaświadczenie kwalifikacyjne z Instytutu (...) na zamontowane okna do dnia 14 lutego 2011r. Zdaniem powoda, przedmiotowym zobowiązaniem pozwany wprowadził powoda w błąd narażając go na koszty postępowania sądowego toczącego się z powództwa dostawcy okien kuloodpornych – Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. Obawiając się bowiem naliczania przez pozwanego kar umownych powód odpowiedzialnością za nienależyte wykonanie zobowiązania obciążył ww. podwykonawcę. Pomimo wielu prób ze strony powoda, pozwany nie przychylił się do zmiany interpretacji umowy i skierował do powoda roszczenie z tytułu gwarancji. W celu skutecznej obrony swoich praw powód skorzystał z usług radcy prawnego R. S.. Za analizę dokumentacji i sporządzenie pisma do (...), udział w spotkaniu z pozwanym i podwykonawcą radca prawny wystawił faktury VAT na łączną kwotę 2.425 zł netto. Nadto, podwykonawca skierował przeciwko powodowi powództwo o zapłatę wynagrodzenia w wysokości 35.133,80 zł. W dniu 4 marca 2011r. przeciwko powodowi został wydany nakaz zapłaty, który został następnie skierowany do

wykonania w drodze egzekucji. Na zlecenie powoda radca prawny R. S. sporządził wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu oraz sprzeciw od nakazu zapłaty, za co obciążył powoda kwotą 5.250 zł. Pismem z dnia 13 maja 2011r. pozwany wezwał powoda do wymiany okien, nawiązując do umowy nr (...) i notatki z dnia 24 grudnia 2010r. W celu obrony przed roszczeniem pozwanego powód zmuszony był ponownie skorzystać z pomocy prawnej i poniósł z tego tytułu koszt w wysokości 375 zł netto. Jak wywodzi strona powodowa stanowisko pozwanego było całkowicie niezasadne, co ostatecznie potwierdził wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygnaturze I C 700/12. Przedmiotowym wyrokiem Sąd ustalił, że powód nie był zobowiązany do przedstawieniażądanego przez pozwanego zaświadczenia kwalifikacyjnego. W związku z postępowaniem sądowym w sprawie I C 700/12 powód zawarł umowę z radcą prawnym K. P. i poniósł z tego tytułu koszty w wysokości 4.400 zł. W niniejszym postępowaniu powód domaga się zasądzenia odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy, wskazując, że nie otrzymał we właściwym czasie od pozwanego skwitowania należytego wykonania umowy, co poruszyło cały ciąg przyczynowo – skutkowy oraz warunkowało określone decyzje powoda i miało wpływ na uszczerbek majątkowy w dobrach powoda, którego powód nie poniósłby, gdyby nie oczywiście nie właściwa decyzja pozwanego w zakresie kwalifikacji dokumentów dostarczonych przez podwykonawcę. Na dochodzone przez powoda roszczenie składają się: koszty sądowe postępowania wytoczonego przez podwykonawcę przed Sądem Rejonowym Katowice – Wschód (2.857 zł), odsetki od tej należności (1.902,04 zł), koszty komornicze w sprawie Km 1364/11 (3.278,29 zł), koszty naliczonej przez bank prowizji na ustanowienie blokady (210 zł), koszty świadczenia usług prawnych przez radcę prawnego R. S. (10.125 zł) i radcę prawnego K. P. (4.400 zł).

(pozew k. 3-6v)

W dniu 23 maja 2016r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygnaturze akt I Nc 662/16.

(nakaz zapłaty k. 48)

Pozwany Skarb Państwa – (...) Zarząd (...) w G. złożył sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W pierwszej kolejności pozwany podniósł, że przywoływanie przez powoda akt spraw sądowych i egzekucyjnych, które prowadził z powodu nienależytego wykonania umowy przez pozwanego, zakończonych prawomocnymi orzeczeniami jest bezpodstawne i nie stanowi dowodu w sprawie. Pozwany wskazał też, że powód podpisał notatkę z dnia 24 grudnia 2010r. i nie uchylił się w terminie rocznym od skutków tego oświadczenia złożonego pod wpływem błędu. Zdaniem pozwanego korzystanie przez powoda z usług profesjonalnego pełnomocnika i odmowa wypłaty wynagrodzenia podwykonawcy, co skutkowało postępowaniem sądowym nie obciążają pozwanego, lecz powoda. Pozwany zwrócił uwagę, że powód w pozwie sam przyznał, że jest profesjonalistą w branży budowlanej, co wymaga pomocy prawnika, jednakże koszt takiej pomocy w przypadku wygranego postępowania sądowego sąd zasądza od przeciwnika, a w przypadku przegranej jest to ryzyko przedsiębiorcy, gdyż pełnomocnik nie odpowiada za rezultat sprawy. Nadto, w przypadku roszczenia o zwrot kosztów postępowania egzekucyjnego powód przyznał, że do przymusowej egzekucji doszło wskutek jego przeprowadzki i nie podania nowego adresu. W ocenie pozwanego nie ma winy pozwanego w tym, że powód i jego pełnomocnik nie skorzystali z prawa do odwołania się od wyroku zasądzającego, a ten uprawomocnił się i podwykonawca wystąpił z wnioskiem o egzekucję do komornika. Stąd, zdaniem pozwanego, powód nie wykazał ani faktu powstania szkody ani też związku przyczynowego. Wreszcie, pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda, wskazując, że wszystkie postępowania sądowe miały miejsce w latach 2011-2012, zaś roszczenie o naprawienie szkody przedawnia się z upływem lat trzech od dnia w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 51-54)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku wyboru oferty powoda po przeprowadzeniu przetargu nieograniczonego w dniu 2 sierpnia 2010r. Skarb Państwa – (...) Zarząd (...) w G. jako zamawiający zawarł z powodem A. R. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Budowlane (...) w L. jako wykonawcą umowę nr (...). Przedmiotem umowy była naprawa konserwacyjna, polegająca na częściowej wymianie stolarki okiennej drewnianej na PCV w budynku administrowanym przez (...) nr(...) przy Skwerze (...) w G.. Zgodnie z § 5 pkt 2 lit. b umowy stron przed wystawieniem faktury wykonawca zobowiązał się do dostarczenia zamawiającemu deklaracji zgodności lub certyfikatu zgodności, potwierdzających, że użyte materiały nadają się do wbudowania.

(dowód: umowa nr (...) k. 9-14)

A. R. zlecił podwykonawcy Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. wykonanie i zamontowanie 4 sztuk okien o wymiarach 1,37 x 1,87 z szybą S-4 odporną na strzał. Za wykonane prace powód zapłacił na rzecz podwykonawcy jedynie zaliczkę, nie zapłacił natomiast pozostałej części umówionego wynagrodzenia.

(dowód: przesłuchanie powoda płyta CD k. 118)

Na początku grudnia 2010r. zamawiający odebrał dzieło. Powód otrzymał w całości wynagrodzenie za wykonanie dzieła wynikającego z umowy nr (...).

(dowód: przesłuchanie powoda płyta CD k. 118)

W notatce urzędowej z dnia 24 grudnia 2010 r. podpisanej przez przedstawicieli zamawiającego oraz A. R. ustalono, że wykonawca zobowiązuje się do dostarczenia aktualnego zaświadczenia kwalifikacyjnego z Instytutu (...) w W. na zamontowane okna nie później niż do dnia 14 lutego 2011r., a w przypadku niedostarczenia tego zaświadczenia do wymiany zamontowanych okien na okna posiadające wymagane zaświadczenie do dnia 5 marca 2011r. Na tę okoliczność wykonawca zobowiązał się wnieść zabezpieczenie należytego wykonania umowy w wysokości ustalonego wynagrodzenia w formie gwarancji ubezpieczeniowej do dnia 27 grudnia 2010r.

(dowód: notatka służbowa z dnia 24 grudnia 2010r. k. 15)

Powód przedstawił pozwanemu deklarację zgodności nr(...) wystawioną przez podwykonawcę Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. dotyczącą okien aluminiowych kuloodpornych systemu E. (...) (4 sztuki) stwierdzające zgodność wyrobu z wymaganiami specyfikacji technicznej (świadcstwo kwalifikacyjne Instytutu (...) w W. nr (...) ((...))).

(dowód: deklaracja zgodności nr 10 k. 16)

Pozwany Skarb Państwa – (...) Zarząd (...) w G. kwestionował jednak przedstawioną przez powoda deklarację zgodności nr 10, stwierdzając, że certyfikat powinien być aktualny każdego roku. Prowadzone przez strony rozmowy nie doprowadziły do zmiany stanowiska pozwanego. W dniu 4 marca 2011r. pozwany wystąpił do (...) S.A. V. (...), które udzieliło gwarancji ubezpieczeniowej, o wypłatę kwoty 186.176,29 zł, jednakże ubezpieczyciel odmówił wypłaty powyższego świadczenia. Pismem z dnia 13 maja 2011r. pozwany wezwał powoda do wymiany czterech okien na okna odporne na przestrzeliwanie pociskami karabinowymi w terminie do dnia 31 maja 2011r.

(dowód: przesłuchanie powoda płyta CD k. 118, pismo z dnia 4 marca 2011r. k. 17, pismo z dnia 17 stycznia 2011r. k. 18-19, pismo z dnia 30 marca 2011r. k. 20, pismo powoda k. 23-25, pismo z dnia 13 maja 2011r. k. 26)

W dniu 4 lutego 2011r. Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. wniosło do Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach pozew przeciwko A. R. o zapłatę kwoty 35.133,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 stycznia 2011r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za wykonanie i zamontowanie 4 sztuk okien o wymiarach 1,37 x 1,87 z szybą S-4 odporną na strzał. W dniu 4 marca 2011r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygnaturze VI GNc 305/11/2 i nakazał A. R., aby zapłacił Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 35.133,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od

dnia 5 stycznia 2011r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 2.857 zł. Odpis nakazu zapłaty został przesłany na wskazany w pozwie adres A. R.: W. ul. (...) i wobec nie jego podjęcia został uznany za doręczony ze skutkiem na dzień 29 marca 2011r. Postanowieniem z dnia 12 maja 2011r. ww. nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności.

(dowód: pozew k. 2-3 akt sprawy Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach o sygnaturze VI GNc 305/11/2, nakaz zapłaty k. 55 tamże, zarządzenie k. 60, postanowienie z dnia 12 maja 2011r. k. 64 tamże)

W dniu 27 maja 2011r. A. R. reprezentowany przez fachowego pełnomocnika – radcę prawnego R. S. złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu oraz wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty z dnia 4 marca 2011r.

(dowód: wniosek o przywrócenie terminu k. 702-72 akt sprawy Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach o sygnaturze VI GNc 305/11/2, sprzeciw od nakazu zapłaty k. 80-84 tamże)

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2011r. Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach oddalił wniosek A. R. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i odrzucił sprzeciw. Przedmiotowe postanowienie uprawomocniło się w dniu 13 września 2011r. W sprawie o sygnaturze VI GNc 305/11/2 powód był reprezentowany przez radcę prawnego R. S..

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 19 sierpnia 2011r. wraz z uzasadnieniem k. 166, 169-172 akt sprawy Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach o sygnaturze VI GNc 305/11/2, przesłuchanie powoda płyta CD k. 118)

W dniu 3 czerwca 2011r. Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. złożyło u Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Górniczej K. S. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko A. R. na podstawie nakazu zapłaty z dnia 4 marca 2011r. W toku postępowania egzekucyjnego zajęto m.in. rachunek bankowy powoda. W trakcie postępowania egzekucyjnego powód dokonał zapłaty całości zadłużenia. Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2011r. Komornik ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji na kwotę 3.262,98 zł i wezwał powoda do dopłaty kwoty 15,31 zł.

(dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji k. 1 akt sprawy Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Górniczej K. S. o sygnaturze Km 1364/11, zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego k. 10 tamże, zawiadomienie o zakończeniu egzekucji k. 21, postanowienie komornika z dnia 29 czerwca 2011r. k. 24 tamże)

Powód A. R. wniósł sprzeciwko Skarbowi Państwa – (...) Zarządowi (...) z siedzibą w G. pozew o ustalenie, że powód nie był zobowiązany do przedstawienia żądanego przez pozwanego zaświadczenia kwalifikacyjnego, a w konsekwencji ustalenie nieważności zobowiązania zawartego w notatce urzędowej z dnia 24 października 2010 r. jako niedozwolonej zmiany umowy zawartej w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych i w rezultacie stwierdzenie, że przedstawiona przez powoda deklaracja zgodności nr 10 w świetle zapisów umowy i obowiązujących przepisów stanowiła należyte wykonanie zobowiązania. Wyrokiem z dnia 10 września 2012r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 700/12 Sąd Rejonowy w Gdyni ustalił, że złożona przez A. R. zamawiającemu w ramach realizacji umowy z dnia 2 sierpnia 2010r. (nr (...)) deklaracja zgodności nr 10 stanowi należyte wypełnienie obowiązku wykonawcy określonego w § 5 pkt 2 lit. b umowy stron, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Jednocześnie, w punkcie III. sentencji wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa – (...) Zarządu (...) w G. na rzecz A. R. kwotę 4.467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego. Wyrok uprawomocnił się w dniu 20 października 2012r.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 10 września 2012r. wraz z uzasadnieniem k. 126, 131-133 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze I C 700/12)

W dniu 3 lutego 2014r. powód złożył wniosek o zawiązanie pozwanego do próby ugodowej w sprawie o zapłatę kwoty 23.851,50 zł, na którą składały się: koszty postępowania sądowego wytoczonego przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. przed Sądem Rejonowym Katowice – Wschód (2.857 zł), odsetki od tej należności (2.592,46 zł), koszty komornicze w sprawie Km 1364/11 (3.278,29 zł), koszty naliczonej przez bank prowizji na ustanowienie blokady

na rachunku powoda (210 zł), koszty świadczenia usług prawnych przez radcę prawnego R. S. (12.453,75 zł) i radcę prawnego K. P. (2.460 zł). Na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2014r. nie doszło do zawarcia ugody.

(dowód: wniosek o zaważanie do próby ugodowej k. 2-3 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze I Co 50/14, protokół z posiedzenia z dnia 28 kwietnia 2014r. k. 24 tamże)

Radca prawny R. S. wystawił na rzecz powoda A. R. następujące faktury:

- fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.625 zł netto za usługi w zakresie doradztwa prawnego i informacji prawnej tj. zapoznanie się i analizę dokumentacji w sprawie (...) sp. z o.o., opracowanie poprawek i ostateczną redakcję pisma do (...) oraz do (...) sp. z o.o.;

- fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.675 zł netto za usługi w zakresie doradztwa prawnego i informacji prawnej tj. udział w spotkaniu w siedzibie pozwanego, opracowanie i wystosowanie pisma do (...) sp. z o.o. dotyczącego zamówień okien kuloodpornych;

- fakturę VAT nr (...) na kwotę 375 zł netto za usługi w zakresie doradztwa prawnego i informacji prawnej tj. opracowanie i wysłanie pism do pozwanego;

- fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.250 zł netto za usługi w zakresie doradztwa prawnego i informacji prawnej tj. opracowanie, sporządzenie i wysłanie wniosku o przywrócenie terminu oraz sprzeciwu od nakazu zapłaty w sprawie VI GNc 305/11.

(dowód: faktury VAT k. 43-44v)

W dniu 5 grudnia 2011r. powód zawarł z radcą prawnym K. P. umowę zlecenia dotyczącą postępowania sądowego przeciwko (...) Zarządowi (...) w G. lub Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. o ustalenie obowiązków powoda wynikających z umowy nr (...).

(dowód: umowę zlecenia k. 40-42)

Z tytułu kosztów zastępstwa procesowego radca prawny K. P. wystawił na rzecz powoda fakturę VAT na kwotę 2.400 zł netto.

(dowód: faktura VAT nr (...) k. 39)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową oraz znajdujących się w aktach spraw Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturach I C 700/12 i I Co 50/14, aktach Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach o sygnaturze VI GNc 305/11/2/4 oraz aktach Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Górniczej K. S. o sygnaturze Km 1364/11, a także na podstawie dowodu z przesłuchania powoda A. R..

Przechodząc do oceny zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego należy stwierdzić, że brak było podstaw do odmowy wiary i mocy dowodowej dowodom z dokumentów urzędowych i prywatnych przedłożonych przez stronę powodową, jak też znajdujących się w wymienionych powyżej aktach sądowych i aktach komorniczych. Należy bowiem podkreślić, że żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności przedłożonych dokumentów, ani też nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod nimi nie złożyły oświadczeń w nich zawartych, zaś w przypadku dokumentów urzędowych – żadna ze stron nie podważyła przysługującego tym dokumentom domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane.

Natomiast, co do zeznań powoda, to w zasadzie Sąd uznał je za wiarygodne. W znacznej części, w szczególności co do okoliczności dotyczących wykonania umowy nr (...) czy też przebiegu postępowań sądowych, zeznania powoda

znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Niektóre z istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności zostały przyznane przez powoda, w szczególności fakt braku zapłaty wynagrodzenia na rzecz podwykonawcy czy też fakt zapłaty całości wynagrodzenia powodowi przez zamawiającego.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania umowy nr (...) zawartej w dniu 2 sierpnia 2010r., podnosząc, że nie otrzymał we właściwym czasie od pozwanego skwitowania należytego wykonania tej umowy, co doprowadziło m.in. do wszczęcia przeciwko powodowi postępowania sądowego oraz postępowania egzekucyjnego przez podwykonawcę, a także skutkowało koniecznością skorzystania z profesjonalnej pomocy prawnej. Jako podstawę prawną swojego roszczenia powód wskazał m.in. przepisy art. 415 k.c. oraz art. 471 k.c., wywodząc, że działanie pozwanego miało nie tylko postać nienależytego wykonania zobowiązania, lecz również czynu niedozwolonego. Nie ulega wątpliwości, że nienależyte wykonanie zobowiązania może stanowić jednocześnie czyn niedozwolony. Przesądza o tym przepis art. 443 k.c., zgodnie z którym okoliczność, że działanie lub zaniechanie, z którego szkoda wynikła, stanowiło niewykonanie lub nienależyte wykonanie istniejącego uprzednio zobowiązania, nie wyłącza roszczenia o naprawienie szkody z tytułu czynu niedozwolonego, chyba że z treści istniejącego uprzednio zobowiązania wynika co innego.

W przypadku zbiegu roszczeń wynikających z odpowiedzialności kontraktowej i deliktowej przesłankami odpowiedzialności sprawcy będą: niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, będące następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialności, stanowiące zawiniony czyn niedozwolony; szkoda po stronie wierzyciela oraz związek przyczynowy między zdarzeniem w postaci niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a szkodą. Zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodowego w postępowaniu cywilnym (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.) ciężar wykazania powyższych przesłanek spoczywał na stronie, która wywodziła z powyższych zdarzeń skutki prawne tj. na powodzie. W ocenie Sądu strona powodowa nie sprostowała jednak powyższemu obowiązkowi i nie wykazała wszystkich przesłanek odpowiedzialności, w szczególności nie wykazała związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanego w postaci zakwestionowania świadectwa kwalifikacyjnego wykonanego przez powoda dzieła a doznany przez powoda uszczerbkiem majątkowym w postaci poniesionych kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego oraz kosztów obsługi prawnej. W doktrynie i judykaturze powszechnie przyjmuje się, że między zdarzeniem polegającym na niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu zobowiązania czy też czynem niedozwolonym a szkodą musi istnieć adekwatny związek przyczynowy. Stanowi o tym przepis art. 361 § 1 k.c., zgodnie z którym zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Badanie istnienia adekwatnego związku przyczynowego ma charakter dwustopniowy. Pierwszym krokiem jest ocena, czy pomiędzy badanymi zdarzeniami istnieje związek przyczynowy (test *conditio sine qua non*). Drugim – jest natomiast badanie, czy jest to związek o charakterze adekwatnym ("normalny" związek przyczynowy). Test *conditio sine qua non* opiera się na teorii równowartości przyczyn (ekwiwalencji przyczyn), według której przyczyną zdarzenia jest ogół równoważnych względem siebie warunków (okoliczności), bez których nie wystąpiłby badany skutek (por. K. Osajda (red.) Kodeks cywilny. Komentarz, 2016). Dopiero stwierdzenie, że pomiędzy zachowaniem sprawcy a powstaniem szkody istnieje związek przyczynowy typu *conditio sine qua non*, pozwala przejść do badania, czy tenże związek przyczynowy ma charakter normalny (adekwatny). W orzecznictwie następstwo uznawane jest za "normalne", jeśli "w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajnym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności, szkoda jest zwykłym następstwem" tego zdarzenia (por. wyrok SN z dnia 26 stycznia 2006r., II CK 372/05, OSP 2008, Nr 9, poz. 96). W wyroku z dnia 11 września 2003r. (III CKN 473/01, MoP 2006, Nr 17, s. 947) Sąd Najwyższy zdefiniował normalne następstwo zdarzenia jako skutek, który zazwyczaj i w zwykłym porządku rzeczy jest konsekwencją tego zdarzenia, czyli zdarzenie to ogólnie sprzyja jego wystąpieniu. Natomiast w wyroku z 9 lutego 2001r. (III CKN 578/00, OSNC 2001, Nr 7–8, poz. 120) Sąd Najwyższy określił normalne następstwa jako obiektywnie normalne, typowe, przeciętne, oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy. Aby stwierdzić, które następstwa mają charakter "normalny", należy dokonać operacji generalizacji, polegającej na "oderwaniu" badanej przyczyny od konkretnego stanu faktycznego i dokonaniu jej generalizacji, a następnie rozważeniu, czy taka "generalna" przyczyna każdorazowo zwiększa prawdopodobieństwo wystąpienia badanego skutku. Ocena, czy analizowana przyczyna każdorazowo zwiększa prawdopodobieństwo zdarzenia, odbywa się przy zastosowaniu łącznie kryteriów naukowych oraz doświadczenia życiowego (por. M. Kaliński [w:] System Prawa

Prywatnego, t. 6, 2014, s. 135, Nb 104). Uznanie następstw za "normalne" wymaga stwierdzenia "odpowiedniego stopnia prawdopodobieństwa wystąpienia danego skutku w razie zaistnienia ocenianej przyczyny" (por. wyrok SN z dnia 17 lutego 2011r., III CSK 136/10, L.).

Przenosząc powyższe rozważania natury ogólnej na kanwę niniejszej sprawy należało uznać, że pomiędzy zachowaniem pozwanego polegającym na zakwestionowaniu świadectwa kwalifikacyjnego wykonanego przez powoda dzieła a doznany przez powoda uszczerbkiem majątkowym w postaci poniesionych przez powoda kosztów postępowania sądowego oraz kosztów obsługi prawnej nie zachodzi adekwatny związek przyczynowy. Zdaniem powoda poniesiona przez niego szkoda obejmowała m.in. koszty postępowania sądowego wytoczonego przez podwykonawcę Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. przed Sądem Rejonowym Katowice – Wschód w sprawie o sygnaturze VI GNc 305/11/2, odsetki ustawowe za opóźnienie od tej należności, koszty postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1364/11 prowadzonego na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w sprawie VI GNc 305/11/2 oraz koszty prowizji naliczonej przez bank w związku z ustanowieniem blokady na rachunku bankowym powoda w trakcie egzekucji należności stwierdzonych powyższym tytułem wykonawczym. Powód wywodził, że szkoda w powyższym zakresie pozostaje w związku przyczynowym z zachowaniem pozwanego, albowiem wszczęcie przez podwykonawcę postępowania sądowego, a następnie postępowania egzekucyjnego było skutkiem bezzasadnego kwestionowania przez pozwanego deklaracji zgodności wykonanego dzieła z obowiązującymi normami i wymaganiami technicznymi oraz zgłaszanych z tego tytułu roszczeń przez pozwanego (naliczanie kar umownych, a następnie domaganie się wymiany okien, dla których rzekomo nie przedstawiono aktualnego certyfikatu). Na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach o sygnaturze VI GNc 305/11/2 Sąd ustalił jednak, że przyczyną skierowania przez podwykonawcę Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. pozwu przeciwko powodowi był brak zapłaty wynagrodzenia za wykonane i zamontowane okna kuloodporne. Wyjaśniając motywy niespełnienia świadczenia wobec podwykonawcy A. R. zeznał, że nie zapłacił umówionego wynagrodzenia, albowiem nie miał podpisanej z podwykonawcą umowy, a z jego kilkunastoletniego doświadczenia zawodowego wynika, że w przypadku zapłaty wynagrodzenia podwykonawca nie realizuje roszczeń dotyczących wad fizycznych. Zdaniem powoda, gdyby zaistniała konieczność wymiany zamontowanych okien to podwykonawca najpewniej odmówiłby wymiany, tym bardziej, że nie udzielił gwarancji na wykonane prace. W ocenie Sądu materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie nie daje podstaw do uznania, że działanie pozwanego było zawinione, jak również że pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. A. R. przyznał bowiem, że otrzymał całość wynagrodzenia od powoda za wykonanie dzieła wynikającego z umowy nr (...), a zatem pozwany spełnił swoje świadczenie, zgodnie z treścią umowy. W takiej sytuacji należało oczekiwać, że powód wypłaci podwykonawcy pozostałą część wynagrodzenia z tych właśnie środków otrzymanych od pozwanego. W tych okolicznościach w ogóle trudno mówić o spełnieniu warunku sine qua non, albowiem gdyby powód zapłacił na rzecz podwykonawcy całość wynagrodzenia, to nawet w przypadku dalszego kwestionowania certyfikatu przez pozwanego, Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. nie wystąpiłoby na drogę sądową przeciwko powodowi, skoro interesy podwykonawcy zostałyby w całości zaspokojone. Zatem, sam fakt zakwestionowania certyfikatu nie miał żadnego wpływu na poniesioną przez powoda szkodę w postaci kosztów związanych z postępowaniem sądowym i egzekucyjnym, jakie zostały zainicjowane przez podwykonawcę. Fakt wszczęcia tych postępowań był tylko i wyłącznie skutkiem zawinionego zaniechania powoda polegającego na nieuzasadnionej odmowie wypłaty wynagrodzenia na rzecz podwykonawcy.

Poza kosztami postępowania sądowego i egzekucyjnego powód domagał się również zwrotu poniesionych przez siebie kosztów świadczenia usług prawnych przez radcę prawnego R. S. (10.125 zł) i radcę prawnego K. P. (4.400 zł). W ocenie Sądu w tym przypadku poniesiony przez powoda uszczerbek majątkowy także nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z działaniem bądź zaniechaniem pozwanego. W przypadku podmiotów profesjonalnych, a takim jest bez wątpienia powód prowadzący działalność gospodarczą od kilkunastu lat, korzystanie z profesjonalnej obsługi prawnej związane jest z ryzykiem, jakie podejmuje każdy przedsiębiorca. W przypadku wygranego postępowania koszty zasądzane są na rzecz przedsiębiorcy, w przypadku przegranej powstaje obowiązek zwrotu takich kosztów przeciwnikowi. Odnosząc się do poszczególnych roszczeń, to należy zauważyć, że z zebranego materiału dowodowego wynika, że radca prawny K. P. reprezentował powoda w sprawie o ustalenie, jaka toczyła się przed Sądem Rejonowym

w Gdyni pod sygnaturą akt I C 700/12. Zważyć należy, iż w przedmiotowej sprawie w dniu 10 września 2012r. zapadł wyrok w znacznym zakresie uwzględniający powództwo. W punkcie III. sentencji tego wyroku Sąd Rejonowy w Gdyni zasądził od Skarbu Państwa – (...) Zarządu (...) w G. na rzecz powoda A. R. kwotę 4.467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, z czego kwota 2.400 zł stanowią koszty zastępstwa procesowego. Jeżeli zasądzone koszty nie zostały dobrowolnie zapłacone przez pozwanego, to powyższy prawomocny wyrok stanowi tytuł egzekucyjny do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu. Nadto, należy zauważyć, że do akt niniejszej sprawy załączono jedynie jedną fakturę wystawioną przez radcę prawnego K. P. tj. fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.400 zł netto, zatem nie wykazano, że poniesiony przez powoda uszczerbek majątkowy był wyższy aniżeli kwota zasądzona prawomocnym wyrokiem z dnia 10 września 2012r. Bezzasadne było także żądanie kosztów obsługi prawnej uiszczonych na rzecz radcy prawnego R. S.. Jak bowiem wskazano powyżej postępowanie toczące się przed Sądem Rejonowym Katowice – Wschód w Katowicach pod sygnaturą akt VI GNc 305/11/2 było wynikiem wyłącznie zawnionego zaniechania powoda, który odmówił dobrowolnego wypłacenia podwykonawcy wynagrodzenia za wykonane dzieło. Skoro tak, to również koszty zastępstwa procesowego w tejże sprawie, w tym koszty sporządzenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu i sprzeciwu od nakazu zapłaty, są skutkiem ww. decyzji powoda, co oznacza, że nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z zachowaniem pozwanego. Przegrana powoda w sprawie VI GNc 305/11/2 stanowiła konsekwencję ryzyka związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej. W ocenie Sądu nie sposób także uznać, że także pozostałe poniesione przez powoda koszty obsługi prawnej były konsekwencją zawnionego działania czy zaniechania pozwanego czy też zawnionego naruszenia przez pozwanego umowy zawartej przez strony. Różna interpretacja postanowień umowy przez kontrahentów jest zjawiskiem powszechnym w obrocie gospodarczym. Jednak dopóty pozwany nie wszczął postępowania sądowego przeciwko powodowi dopóki nie istniała uzasadniona potrzeba obrony interesów powoda i korzystania z usług radcy prawnego.

Na koniec należy wskazać, że bezzasadny był podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Zgodnie z treścią art. 442¹ § 1 k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Co prawda zdarzenia, z którymi powód wiąże odpowiedzialność kontraktową i deliktową pozwanego miały miejsce w latach 2011-2012, zaś pozew został wniesiony w dniu 28 kwietnia 2016r., niemniej nie doszło do przedawnienia roszczenia powoda. Zgodnie z treścią art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Jak wskazuje się w judykaturze zawezwanie do próby ugodowej (art. 185 k.p.c.) może prowadzić do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, jeżeli w treści wniosku w sposób jednoznaczny oznaczono przedmiot żądania i jego wysokość. Złożenie wniosku o przeprowadzenie posiedzenia pojednawczego jest bowiem także dochodzeniem roszczenia, skoro w ten sposób może być osiągnięty cel, jakiemu służy dochodzenie roszczenia poprzez wniesienie pozwu (por. wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2014 r., V CSK 274/13, LEX nr 1460982). Zważyć należy, iż w dniu 3 lutego 2014r. powód złożył wniosek o zawezwanie pozwanego do próby ugodowej w sprawie o zapłatę kwoty 23.851,50 zł, na którą składały się: koszty sądowe postępowania wytoczonego przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. przed Sądem Rejonowym Katowice – Wschód (2.857 zł), odsetki od tej należności (2.592,46 zł), koszty komornicze w sprawie Km 1364/11 (3.278,29 zł), koszty naliczonej przez bank prowizji na ustanowienie blokady (210 zł), koszty świadczenia usług prawnych przez radcę prawnego R. S. (12.453,75 zł) i radcę prawnego K. P. (2.460 zł). Podstawa faktyczna i prawna zgłoszonego roszczenia była tożsama z podstawą faktyczną i prawną niniejszego powództwa. Postępowanie pojednawcze zostało zakończone w dniu 28 kwietnia 2014r. i z dniem następnym termin przedawnienia rozpoczął biec na nowo, zgodnie z treścią przepisu art. 124 § 1 k.c. Pozew w niniejszej sprawie został zatem wniesiony przed upływem terminu przedawnienia.

Mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności – na mocy art. 415 k.c. i art. 471 k.c. stosowanych a contrario – powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy zasądził od przegrywającego niniejsze postępowanie powoda na rzecz pozwanego kwotę 4.817 zł, na którą składają się: opłata za czynności fachowego pełnomocnika pozwanego w stawce minimalnej obliczonej od wskazanej w pozwie wartości przedmiotu sporu (4800 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).